

O POĀĀEASĀ• A HLAVNĀŠ JMENINĀ•CH TOHOTO TĀ•DNE

StĀ™eda, 26 Ā•ervenec 2023

UĀ¾ jsme z toho klimatickĀĀho bĀ›snĀ›nĀ- tak pomatenĀ-, Ā¾e se divĀ-me, Ā¾e jsou v IĀĀtĀ› vedra. A kdyĀ¾ se lidi k pĀ™Ā-rodĀ› chovajĀ- pĀ™Ā-mo neĀ™estnĀ›, tak nenĀ- divu, Ā¾e jim to obĀ•as nĀ›jak vrĀ›tĀ-... NĀ›kolik minulĀ½ch let byla IĀĀta studenĀ› a deĀ›tivĀ› a tak nĀ›s nynĀ- fakt, Ā¾e je v IĀĀtĀ› horko, doĀ•ista zaskoĀ•il. Tak tedy - radujme se, veselme se - "SvatĀ› Anna - chladna z rĀ›na", doba prĀ›zdnin, dovolenĀ½ch, koupĀ›nĀ- a tepla se prĀ›vĀ› pĀ™ehoupla do druhĀĀ pĀ›li a co nevidĀ›t tu bude podzim a my budeme jen vzpomĀ-nat na to, jak jsme se zdarma krĀ›snĀ› ohĀ™Ā›li. A pokud by nĀ›s nĀ›je cestovatelskĀĀ chutĀ› nepĀ™imĀ›ly IĀ-tat tam, kde je to jeĀ›tĀ› vĀ-c ro

Anna (26. 7.) SvatĀ› Anna - jak moĀ¾nĀ› vĀ›jichni (i ti nĀ›boĀ¾ensky nevzdĀ›lanĀ-) vĀ-me, byla maminkou panny Marie. A taky to nemĀ›la jednoduchĀĀ. NapĀ™ed jĀ- dcera otĀ›hotnĀ- bĀ›hvĀ- s kĀ½m, ale nakonec se vdala; uff, nakonec se nĀ›kdo naĀ›jel, kdo si tu tĀ›hotnou vzal, ale sotva se vzpamatovala z toho, Ā¾e se dcera se zetĀ›m odstĀ›hovali nĀ›kam pryĀ•, tak jĀ- zas ukĀ™iĀ¾ovali vnouĀ•ka. To vĀ-te, Ā¾enskĀ½ to nikdy nemĀ›li jednoduchĀ½... TakĀ¾e Anna je jmĀĀno pĀ›vodu hebrejskĀĀho (ze stejnĀĀho zĀ›kladu je odvozeno i jmĀĀno Hana), pĀ›vodnĀ› znĀ›lo "ChannĀ›h" a znamenĀ› milĀ›i, milostiplnĀ›i, IĀ-beznĀ›i. Toto jmĀĀno se tĀ›Ā›- vĀ›eobecnĀĀ oblibĀ› po celĀĀm svĀ›tĀ›. U nĀ›s bylo v minulosti na Ā›stupu, ale jak to tak vypadĀ›i, AniĀ•ky, Andulky, Nanyňky, Dulinky, atd. opĀ›t zĀ-skĀ›vajĀ- na oblibĀ› vĀ›jak jich mĀ›me pĀ™es 153 tisĀ-covek. JmĀĀno Anna bĀ½valo oblĀ-benĀĀ i u krĀ›loven - za vĀ›echny jmenujme napĀ™. Annu Falckou a Annu SvĀ-dnickou - manĀ¾elky krĀ›je Karla IV., Otce vlasti, jeho dceru, Annu Lucemburskou - provdanou za anglickĀĀho Richarda II., Plantageneta, Annu Rakouskou - jĀ-Ā¾ tĀ™i (vlastnĀ› Ā•tyĀ™i) muĀ›ketĀ½Ā™i pĀ™ivezli zpĀ›t brilliantovĀĀ pĀ™Ā-vĀ›sky, Ā•Ā-mĀ¾ zachrĀ›nili jejĀ- Ā•est (vzpomĀ-nĀ›te?), znĀ›jmĀ› je Anna AnglickĀ›i, Anna BoleynovĀ›i - manĀ¾elka JindĀ™icha VIII. - a to bychom tu mohli bĀ½t do rĀ›na, Annen je jak mĀ›ku. TĀĀ¾ nezapomeĀ›me na Andulku Ā›fĀ›Ā™ovou - co nemĀ›i doma husiĀ•ky.

NicmĀĀnĀ› SvatĀ› Anna je patronkou mĀ›st Innsbrucku, Florencie a Neapole, Ā›astnĀ½ch sĀ›atkĀ›, manĀ¾elstvĀ- a porodĀ›, drĀ¾Ā- svou ochrannou ruku nad vdovami, hospodynĀ›mi, matkami a dĀ›lnicemi. TĀĀ¾ je patronkou mlynĀ›Ā™Ā›, truhlĀ›Ā™Ā›, hornĀ-kĀ›, tkalcĀ›, soustruĀ¾nĀ-kĀ›, mlynĀ›Ā™Ā›, tkalcĀ›, provaznĀ-kĀ›, kramĀ›Ā™Ā›, Ā•eledĀ-nĀ›, krejĀ•Ā-ch a krajkĀ›Ā™Ā›.. MĀ›i toho holka na triku, co?

VĀ›oslav (27. 7.) je jmĀĀno, u nĀ›hoĀ¾ se nĀ›zory odbornĀ-kĀ› rĀ›znĀ- - jedni tvrdĀ-, Ā¾e je to jmĀĀno Ā›istĀ› slovanskĀĀho pĀ›vodu a Ā¾e pĀ›vodnĀ› znĀ›lo VĀ›Ā™islav a je odvozeno ze slovanskĀĀho zĀ›kladu Viera - tedy vĀ-ra. MĀ›l by to tedy bĀ½t Ā•lovĀ›k slavnĀ½ svou vĀ-rou a takĀĀ-tĀ-m, Ā¾e se mu dĀ›i vĀ›Ā™iti, ale zas jinĀ- odbornĀ-ci tvrdĀ-, Ā¾e je to Ā•eskĀ½ pĀ™eklad latinskĀĀho Fidelius - tedy vĀ›rnĀ½, nebo vĀ›Ā™Ā-cĀ-. AĀ¾ uĀ¾ je to jak chce, pokud je to opravdu Ā•lovĀ›k, jemuĀ¾ se dĀ›i vĀ›Ā™it, je to vzĀ›cnost, neb takovĀ½ch je dneska opravdu mĀ›lo. Lidi jsou prostĀ› skeptickĀ½, nikdo nevĀ›Ā™Ā-niĀ•emu a tak nĀ›m VĀ›oslavĀ› ubĀ½vĀ›i. MĀ›me jich nĀ›co pĀ™es osm stovek.

Viktor (28. 7.) mĀ›i jmĀĀno slavnĀĀ a oblĀ-benĀĀ a nosĀ- je hrdĀ› - Viktor je totiĀ¾ VĀ-tĀ›z. Z tĀ›ch nejslavnĀ›jĀ›ch ViktorĀ› bychom mĀ›li jmenovat francouzskĀĀho spisovatele Victora Huga, filmovĀĀho reĀ›isĀ›ra a herce Vittoria de Sicu, italskou filmovou hvĀ›zdu

sedmdesátých a šedesátých let Vittoria Gassmanna, též papeže Viktora I., pak Viktora Kaplana, vynálezce Kaplanovy turbíny, herce Viktora Preisse, tak za zmínku stojí slavný francouzský admirál Victor-Guy Duperré - a to bychom tu mohli být dlouho. Prostě je jasno, že jméno znamená - v nadělnosti - stáje a bude -t dle.

Marta (29. 7.)

má jméno z aramejštiny - základem je slovo Mar (páin) a od něj odvozeno Mara - tedy paná. Marta tedy znamená paná domu, hospodyni, v pánesením slova smyslu i ženu pešivou. Ještě nedívno se o svá svátek Marta dala s Boženou - což bylo márně - Ámeno nespravedlivé, neboť obá jména jsou dostatečně krásná a oblíbená, aby si zasloužila svá vlastní svátek. Mart a Martiáek u nás Áije páes páesit tisá-c, za vájechny bych jmenovala hereku Martu Vanáurovou, operná-pávkyni Martu Krásovou, zpávaáku Marthu Eleferiádu a "last - but not least" zpávaáku Martu Kubiáovou, tolik pronásledovanou komunistickém režimem. Stále - zálal jej - krásný hlas a lidé ji stále mají rádi. A ona - jelikož na vlastní káži zkusila, že vajecka sláva - polná - tráva - uá-vá svá popularity ve prospách tráraných a opuštá, ných zva-ámat. Za to - patá - náje ácta a dá-k.

Boživoj (30. 7.) je

jasně slovanského pávodu, ale ne jak bychom se domnívali od slova božiti - nábrá borba, borotsja - tedy boj, bojovat. Boživoj se proslavil v boji, je slavný bojovník - voják. No, bávaly to kruté doby, lidi Áili ze rvaáky do rvaáky - je div, že vbec páešili. První - historicky dolená panovník toho jména, byl ádajná, nástupcem bájného Hostiváta. Náky kolem roku 868 se stal prašským kná-áetem. Jeho ženou byla Ludmila, která s nám mála syna Vratislava (a Svyatoplava) - Vratislav pojal za choá Drahomáru, která mu opát dala dva syny - Václava a Boleslava... A dál uá to znáte - je malá ta náje zemiáka, kaááá zná; kaáááho a skoro kaááá je páá-buznáá kaáááho. S tím uá nic nenadááme. Za vájechny náje bych jmenovala reáisáora Boživoje Zemana a herce Boživoje Navrátila. Hezký den i vájm, oslavte tenhle svátek v máru, bez zbytečných áarvátek a praníc.

Ignác (31. 7.) má jméno odvozeno od latinského slova Ignis -

což znamená oheň. Jiné prameny tvrdí, že pochází ze slova Agnatus - Áili později zrozený, nebo Cognatus - tedy páá-buzná. Dnejná - den je zasvěcen Ignáci z Loyoly - zakladateli Áádu Jezuitá. Tento Áá se ve sváta, táá - celkem áctá - jinak je tomu u nás. Náá; národ je na Jezuity tááce alergický a v - báh, že má proá. Krom Ignáce z Loyoly známe ještě svatého Ignáce z Antiochie a svatého Ignáce z Lácony. Ignác u nás v souásné době moc nemá - asi tak páť set. Ale dáá-ve to bávalo jméno dosti populárné. Pááipomeáme si napááklad Ignáce Semmelweise - áákaá a zachránce moha áen, Ignáce Paderewského - polského hudebního skladatele, Ignáce Axamita - áeského matematika a fyzika, Ignáce Áechtla - áeského fotografa - a nezapomeáme na slavného strážce Ignáce - páá-buznáho to pana Náerádce - byl to ten páá-buzná, co vájecko zaáá-dil a nikdy se mu nepodaáálo dopovádat anekdotu...

Oskar (1. 8.) je

jméno staroanglického pánovu. Os znamená bíh, gar je kop - - ěli něco jako božák-kop. Toto jméno se těle- oblíbá hlavně v severských a anglosaských zemích. Nosilo ho i mnoho panovníků - například. Ávdská a norská král Oskar II., který pocházel ze slavného rodu Bernadottů. Patřil k nejvyšším panovníkům své doby a zabýval se historií a literaturou. U nás žije v současné době Oskar skoro tisíc. Z těchto slavných bychom mohli jmenovat Oscara Wildea - anglického spisovatele, Oskara Schindlera - rakouského obchodníka, který za druhé světové války zachránil život tisícům lidí, Oskara Lafontainea - německého politika a samozřejmě i toho, co vypadá jako strážník - přeci onu slavnou zlatou sošku, kterou rok co rok uděluje nejlepším filmovým hercům, režisérům atd. "Strážník" Oskara zaslaly těmi naše filmy - Obchod na korze, Ostě sledované vlaky a Kolja. ALENKA PUNTAČK